

[Hilmar Baunsgaard.]

tages med, når man skal forsøge at bedømme det ejendommelige hændelsesforløb, at en af de bebrejdelser, hr. Glistrup rettede både mod socialdemokratiet og det radikale venstre i første fase af forhandlingerne — det var mens hr. Glistrup var imod — var, at vi ville drage ting ind, som overhovedet ikke kom dette ved, nemlig boligpolitikken. Nu har man selv som betingelse stillet krav på boligpolitikens område, men kun på ét område. Jeg har ønsket at understrege dette, for at det skal stå tydeligt, at det radikale venstre ikke finder, at det videregående, der er nedlagt i tillægsbetænkningen, er særlig hensigtsmæssigt, ud fra ønsket om at få det, som hr. Christophersen talte om: et bredere politisk samarbejde efter dette.

Når man ser på hele hændelsesforløbet, er det afgørende, om der på baggrund af dette hændelsesforløb og det kompromis, der er indgået imellem de 5 partier, kan tilvejebringes den fasthed i ledelsen af den økonomiske politik, som har været savnet de sidste par år. Her tror jeg nok en vurdering af de politiske samarbejdsmuligheder er påkrævet, og hvad vi nu end kan mene, vi der stemmer for, og de der stemmer imod ved tredje behandling af afgiftslovsforslagene, så er der én ting, man desværre må erkende, nemlig at hvad de politiske samarbejdsmuligheder angår, da blev resultatet negativt.

Spørgsmålet er, om denne samling — jeg ved ikke, om regeringen vil tage mig det unødigt op, hvis jeg siger: denne samling til højre — vil være i stand til at klare den egentlige økonomiske sanering. Det er det, der er nødvendigt. Når man nu skal se på, hvor langt man har bundet sig ind i næste handlingsforløb, så er altså spørgsmålet, om netop denne samling af partier vil være i stand til at klare den egentlige økonomiske sanering, som vi jo endnu ikke har taget hul på.

Hvad er opgaven? Opgaven det er bekæmpelse af inflationen — prisstigningerne taler deres tydelige sprog — og det er en genskabelse af balancen i samfundsøkonomien, herunder, som det meget rigtigt er fremhævet af regeringen, en genskabelse af valutabalancen. Og hvad forudsætter så disse to hovedopgaver? Ja, de forudsætter ganske klart en yderligere stramning, men en yderligere stramning, som vi allerede nu

ved — og af regeringen har fået at vide — udover besparelser også vil kræve nye indtægter til det offentlige til finansiering af den skattereform, finansministeren har forelagt. Så er det, jeg må stille det spørgsmål: er man nu så sikker på, at det var klogt at gå længere, når man må se i øjnene, at forudsætningen for, at den økonomiske sanering, regeringen har lagt op til, og som vi andre har lagt op til, ikke alene er besparelser, men også yderligere indtægter? Er det så holdbart? Selv fremskridtspartiet vil ikke tage mig det unødigt op, når jeg siger, at nogen beregnelig samarbejdspartner, det er partiet ikke.

På denne baggrund vil statsministeren nu nok tage op til alvorlig overvejelse disse politiske samarbejdsproblemer, jeg har her fremhævet. Jeg har fremhævet dem, ikke ud fra noget ønske om at øve kritik, for vi har jo alle tilstrækkeligt i den forløbne uge lært de vanskeligheder, der er forbundet med at nå resultater, men fordi der vitterlig knytter sig disse politiske samarbejdsproblemer til den opgave, vi nu står over for, nemlig opgaven at påbegynde den egentlige økonomiske sanering.

Det radikale venstre vil — jeg havde nær sagt selvsagt — fortsat være indstillet på at arbejde positivt med i de økonomiske løsninger. Jeg tror, det er nødvendigt, at man allerede nu gør sig klart, at det forudsætter et samlet handlingsprogram for den økonomiske sanering, et handlingsprogram som jo nok må tage sit udgangspunkt i, skal jeg sige, både det helt kortsigtede, som er nødvendigt, og også det mere langsigtede.

Jeg vil gerne her minde om den forligsskitse, som det radikale venstre fremlagde forleden dag. Her skal jeg i og for sig kun fremhæve to punkter, idet det ene punkt, om besparelser på indeværende finansår, hvor vi forespørg besparelser på statsbudgettet på mellem $\frac{1}{2}$ og 1 mia kr. under de givne politiske forhold vel må forudses at være urealisabelt på grund af de politiske aftaler, der foreligger. Punktet om de yderligere 5 mia kr. som man skal samle sig om at spare i det kommende finansår, har jeg allerede kommenteret. Det tredje, jeg vil fremhæve, er det radikale venstres opfordring til, at der nu kommer boligpolitiske drøftelser i gang med sigte på en samarbejdning af regeringsoplægget og den socialdemokratisk-radikale